

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ยิ่งลูกจดจำพ่อด้วยความรักมากเพียงไร ลูกจะได้รับพรมากเท่านั้น และบาปของลูกจะเผาแต่ลูก ตัดทิ้งไปมากเท่านั้น

คำถาม: พ่อได้กำหนดให้ลูกอยู่ในศาสนาใด?

คำตอบ: บาบัพพูดว่า ลูกๆ จะคงอยู่ในศาสนาของการเป็นผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ของลูก อย่าได้อยู่ในศาสนาของภาพลักษณ์ (ร่างกาย) เช่นที่พ่อนั้นปราศจากร่างและปราศจากภาพลักษณ์ ดังนั้นลูกๆ เองนั้นก็ปราศจากภาพลักษณ์ แล้วจึงเข้ามาในภาพลักษณ์ (ร่างกาย) ที่นี้ เวลานี้พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกๆ กลับมาปราศจากภาพลักษณ์ (ปราศจากร่างกาย) มันคงในศาสนาดั้งเดิมของตนเองของลูก อย่าได้เข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่าง

คำถาม: พระเจ้านั้นถูกผูกมัดไว้ให้ทำอะไร ตามละคร?

คำตอบ: ตามละครพระเจ้าถูกผูกมัดไว้ให้ชำระล้างลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ท่านต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด โอมขานติ พ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต เมื่อได้มีการพูดว่า “โอมขานติ” ดวงวิญญาณนั้นก็ได้รับคำแนะนำถึงศาสนา ดั้งเดิมของตน ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ได้มีการจดจำพ่อโดยอัตโนมัติ เพราะมนุษย์ทุกคนนั้นจดจำพระเจ้าอย่างแน่นอน แต่เป็นเพียงที่พวกเขาไม่ได้รับคำแนะนำของพระเจ้า พระเจ้ามาเพียงเพื่อจะแนะนำตัวของท่านเอง และแนะนำดวงวิญญาณ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ตามละคร, พระเจ้านั้นยังคงถูกผูกมัดไว้เพื่อที่จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ท่านต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ท่านได้ให้คำอธิบายของยุคแห่งการบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน พ่อมาในระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่เท่านั้น โลกเก่านั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความตาย และโลกใหม่นั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าช่วงชีวิตนั้นสั้นในดินแดนของความตายและจะเผาแต่มีความตายก่อนเวลาอันควร นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ซึ่งไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใดๆ เพราะพวกเขาบริสุทธิ์ ด้วยความไม่บริสุทธิ์พวกเขาจึงอยู่อย่างมีสิ่งเจือปน ช่วงชีวิตของพวกเขาจึงได้สั้นและพลังของพวกเขาก็ลดลง ในยุคทอง, เนื่องจากพวกเขาบริสุทธิ์ พวกเขาจึงไม่มีสิ่งใดเจือปน และพวกเขามีพลังที่ยิ่งใหญ่กว่า พวกเขาได้มาซึ่งอาณาจักรของพวกเขาโดยที่ไม่ได้มีพลังได้อย่างไร อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะต้องได้รับพรจากพ่อ พ่อคือผู้ทรงอำนาจ พวกเขาจะประกาศสิทธิในพรได้อย่างไร พ่อพูดว่า จดจำพ่อ ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงมากกว่าที่จะประกาศสิทธิในพร พรนั้นไม่ใช่บางสิ่งที่จะร้องขอ เป็นบางสิ่งที่ลูกทำความเพียรพยายาม ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกจะได้รับพรมากเท่านั้น นั่นคือลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้น หากลูกนั้นไม่ได้มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะไม่ได้รับพร พ่อทางร่างไม่เคยบอกให้ลูกๆ ของเขาจดจำเขา ตั้งแต่วัยเด็กของเขา เด็กก็จะพูดคำว่า “มามา” และ “บาบา” โดยอัตโนมัติ อวัยวะของเขานั้นเล็ก เด็กที่แก่กว่าก็จะไม่พูดคำว่า “มามา” และ “บาบา” ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขานั้นคือแม่และพ่อของตนผู้ที่พวกเขาจะได้รับมรดกของเขาจากบุคคลเหล่านั้น ไม่ได้เป็นบางสิ่งที่จะต้องพูดถึงหรือจดจำ ที่นี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อและมรดกของลูก สละทิ้งความสัมพันธ์ที่มีขีดจำกัด และเวลานี้จดจำความสัมพันธ์ที่ไม่มีขีดจำกัด มนุษย์ทั้งหมดต้องการการหลุดพ้นและอ้างอิงถึงดินแดนแห่งการหลุดพ้น ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสหมาถึงการไปสู่ดินแดนแห่งความสุขอีกครั้ง ใครก็ตามที่มาก่อนอย่างแน่นอนก็จะได้รับความสุข พ่อมาเพียงเพื่อให้ความสุขอย่างแน่นอน ที่ต้องมีบางสิ่งที่ยากลำบากเพราะเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าได้การศึกษานี้สูง ยิ่งการศึกษานั้นสูงขึ้นเพียงไร ก็จะยากมากขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนสามารถสอบผ่านได้ นักเรียนเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ผ่านการสอบที่สูงที่สุด เพราะเมื่อใครบางคนผ่านการสอบที่สูง รัฐบาลก็ต้องให้เงินเดือนที่สูงกว่าด้วยเช่นกัน นักเรียนบางคนก็สอบผ่านการสอบที่สูง แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังคงนั่งเฉยๆ รัฐบาลไม่ได้มีเงินเพียงพอที่จะให้เงินเดือนที่สูงแก่พวกเขา ที่นี้พ่อพูดว่า: ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชาหรือปวงประชาที่มั่งคั่ง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน บัณฑิตนั้นไม่ได้เรียกว่าเป็นการศึกษาเล่าเรียน นี่คือการรู้ทางจิตที่พ่อทางจิตสอน การศึกษานี้สูงอย่างยิ่ง ลูกๆ ก็พบว่าสิ่งนี้ยากลำบาก เพราะพวกเขาไม่ได้จดจำพ่อและพวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขบุคลิกภาพของตน บุคลิกภาพของผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงที่ดีก็จะเผาแต่กลับมามี พวกเขาเผาแต่กลับมามี อ่อนหวานอย่างมากๆ และมีค่าต้องงานรับใช้ ผู้อื่นนั้นก็มิชอบผู้ที่มีบุคลิกภาพไม่ดี ผู้ที่สอบตกนั้นอย่างแน่นอน มีบางสิ่งผิดไปของบุคลิกภาพของเขา บุคลิกภาพของลักษมีและนารายณ์นั้นดีมาก รามนั้นก็กล่าวได้ว่ามี 2 องค์ที่น้อยลงไป บาร์ตได้กลายเป็นดินแดนของความห่อหุ้มในอาณาจักรของราวัน ไม่สามารถจะมีความห่อหุ้มน้อยนิดที่สุดในดินแดนแห่งสัจจะ ในอาณาจักรของราวันไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากความห่อหุ้ม มนุษย์ที่ห่อหุ้มไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มียุทธธรรมที่สูงส่ง นี่คือนางสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด เวลานี้พ่อพูดว่า: อย่าได้รับฟังเรื่องราวที่ผิดๆ เช่นนั้นจากผู้อื่นหรือถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น เพียงการ

กำหนดของพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นการกำหนดที่ถูกกฎหมาย การกำหนดของมนุษย์เป็นการกำหนดที่ผิดกฎหมาย ลูกได้กลับมาสูงส่งด้วยการกำหนดที่ถูกกฎหมาย อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนสามารถทำตามการกำหนดเหล่านั้น และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้ที่ผิดกฎหมาย บ้างก็แม้แต่สัญญากับพ่อ บาบาจนกระทั่งถึงอายุนี้พวกเรานั้นได้เคยทำงานที่ผิดกฎหมายและเวลานี้พวกเราจะไม่ทำเช่นนั้น งานที่ผิดกฎหมายที่สุดคือวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาหาคะ มีวิญญาณปีศาจร้ายของสำนึกที่เป็นร่างในทุกคน มีสำนึกที่เป็นร่างในผู้คนที่ตกภายใต้อิทธิพลของมายา พ่อฉันปราศจากร่าง ปราศจากภาพลักษณ์ ดังนั้นลูก ๆ เองก็ปราศจากภาพลักษณ์ด้วย นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ พวกเราดวงวิญญาณนั้นปราศจากภาพลักษณ์ และแล้วพวกเราเข้าไปสู่ภาพลักษณ์(ร่างกาย)ที่นี้ พ่อพูดเพียงอีกครั้งหนึ่ง จงกลับมาปราศจากภาพลักษณ์ ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาตั้งเดิมของลูก อย่าได้ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาของภาพลักษณ์ของลูก ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาของการเป็นผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ อย่าได้กลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างมากมาย มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับการจดจำระลึกถึงในสิ่งนี้ พ่อพูดว่าคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสาโทประธานและบริสุทธิ ด้วยการอยู่อย่างไม่บริสุทธิก็ได้รับการลงโทษอย่างมาก ได้มีการจดจำถึงผู้ที่ทำความผิดหลังจากที่ได้เป็นของพ่อ ผู้ที่ได้ประณามสัทกูรูไม่สามารถที่จะได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกไม่ทำตามการกำหนดของพ่อและอยู่อย่างบริสุทธิจะต้องมีการลงโทษ 100 เท่า ลูกต้องใช้สำนึกของลูก หากฉันไม่สามารถจะมีการจดจำระลึกถึง ก็จะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ ลูกต้องหาเวลาสำหรับการทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกถูกถามว่าลูกนั้นมีข้อพิสูจนใด บอกพวกเขา: ร่างกายที่พระเจ้าเข้ามาเป็นคือร่างของพระชาติบาบราห์มาผู้ที่เป็นมนุษย์ ร่างของมนุษย์นั้นก็ได้รับข้อพิสูจนนั้นไม่ได้เป็นมนุษย์หรือเทพ ท่านนั้นเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิหรือบริสุทธิ ท่านอธิบาย: ด้วยการจดจำพ่อบาบของลูกจะถูกตัดทิ้ง พ่อฉันที่นี้และอธิบาย ลูกเคยสาโทประธานและเวลานี้ได้อยู่อย่างทาโมประธาน จดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาสาโทประธานอีกครั้ง จงมองดูว่าคุณสมบัติของเหล่าเทพเป็นเช่นไร และมองดูผู้ที่ร้องขอความเมตตาจากพวกเขา และแล้วลูกก็มหัศจรรย์ถึงสิ่งที่ลูกเองนั้นเคยเป็น จากการตกลงไปผ่าน 84 ชาติเกิดของลูก ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ตกต่ำอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกเคยเป็นของราชวงศ์เทพ ในเวลานี้จงมองดูที่พฤติกรรมของลูกและดูว่าลูกนั้นสามารถที่จะกลายเป็นเช่นเทพเหล่านั้นหรือไม่ อย่าได้คิดว่าทุกคนจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ในภพนั้นทุกสิ่งก็จะกลายเป็นสวนดอกไม้ ควรจะถวายเพียงดอกกุหลาบเท่านั้นแก่ชีพบบา อย่างไรก็ตามก็มีการถวายดอกอ้อแก่ท่าน ลูก ๆ ของพ่อบางคนก็ได้กลายเป็นดอกไม้ และบ้างก็กลายเป็นดอกอ้อ มีผู้ที่สอผ่านและผู้ที่สอตกด้วยเช่นกัน พวกเขาเข้าใจเกี่ยวกับตนเองว่าพวกเขานั้นจะไม่สามารถกลายเป็นราชา พวกเขาไม่ได้ทำให้ใครเป็นเช่นเดียวกันกับตนเอง เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ว่าใครจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งและอย่างไร เมื่อลูก ๆ ก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเข้าใจว่า ลูกพิเศษบางคนนั้นเป็นผู้ช่วยประเภทใดของพ่อ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ทำในวงจรที่แล้ว พวกเขาจะทำสิ่งเดียวกันอีกครั้ง ไม่สามารถจะมีความแตกต่างใดในสิ่งนี้ พ่อเฝ้าแต่ให้ประเด็นแก่ลูก ลูกต้องจดจำพ่อในวิธีนี้และโยกย้ายทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ในหนทางของบัตติลูกทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้จักพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าพระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่ใช่ว่าท่านคือผู้ที่มีรูปและนามสูงสุด ท่านคือผู้ไม่มีตัวตน และแล้วผู้ที่มีตัวตนสูงสุดเหนือสิ่งใดมีชีวิตอยู่ที่นี้ บราห์มา วิษณุและชางก้านั้นก็เรียกว่าเป็นเทพ มีคำกล่าวว่าขอคารวะต่อเทพบราห์มา ขอคารวะต่อเทพวิษณุ พวกเขาพูดว่าขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา ดังนั้นพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่สุด บราห์มา วิษณุและชางก้าไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาพูดด้วยปากของตนว่าขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พระเจ้าจะต้องเป็นหนึ่งเดียว ผู้คนก็ก้มลงให้กับเหล่าเทพ ในโลกมนุษย์ มนุษย์นั้นก็เรียกว่าเป็นมนุษย์ การพูดว่า “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด” เมื่ออ้างอิงถึงมนุษย์นั้นคือความไม่รู้อย่างสมบูรณ์ ได้อยู่ในสติปัญญาของทุกคนนั้นว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูก ๆ เข้าใจว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว และท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ การทำให้ทุกคนบริสุทธิคืองานของพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นกูรูของโลก กูรูนั้นบริสุทธิ ที่ที่ทุกคนนั้นคือผู้ที่ถือกำเนิดมาจากกิเลส ความรู้นั้นก็เรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ บัตตินั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ ในหนทางของบัตติก็มีเพียงบัตติเท่านั้น มนุษย์ทั้งหมดอยู่ในหนทางของบัตติ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ กูรูของโลก เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อมาและทำอะไร ท่านชำระล้างวัตถุธาตุที่บริสุทธิด้วยเช่นกัน นั่นคือบทบาทของท่านในละคร พ่อได้กลายเป็นเครื่องมือ ท่านคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสสำหรับทุกคน แต่ท่านจะสามารถอธิบายได้อย่างไร ผู้คนมากมายได้มาที่นี้ เมื่อได้มีการทำพิธีเปิดก็ได้มีการส่งโทรเลขไปหาผู้คน ก่อนที่การทำลายล้างจะมาถึง ได้โปรดมาและรู้จักพ่อที่ไม่มียึดจำกัด และประกาศสิทธิ์ในมรดกของท่านจากพ่อ ผู้เดียวนี้คือพ่อทางจิต มนุษย์ทั้งหมดเรียกท่านว่าพ่อ ท่านคือผู้สร้างและดังนั้นสิ่งสร้างได้รับมรดกอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้จักพ่อที่ไม่มียึดจำกัด การลื

พ่อก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัตนั่นสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อไม่ได้ให้มรดกที่มีชีวิตจำกัต์แก่ลูก ถึงแม้ว่าทุกคนมีพ่อทางร่าง พวกเขาก็กังคังจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัต์ ในยุคทองไม่มีใครจดจำท่าน เพราะพวกเขานั้นได้รับมรดกของความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัต์ของเขา เวลานี้ลูกได้จดจำพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำท่าน และแล้วพวกเขาก็ได้ลิ้มตนเอง ลิ้มพ่อของเขา และละคร มีเจมิตของมายา สติปัญญาที่สาโทประธานนั้นต้องกลับมาทาโมประธานอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกสำนึกว่าเหล่าเทพนั้นเคยสาโทประธานในโลกใหม่ ไม่มีใครรู้อะไร โลกเองนั้นได้กลับมาสาโทประธานและเป็นยุคทอง สิ่งนั้นเรียกว่าเป็นโลกใหม่ นี่คือนิโลกยุคเหล็ก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ไม่ว่ามรดกใดก็ตามที่ลูกได้รับทุกวงจรตามความเพียรพยายามของลูก ลูกจะได้รับมรดกเดียวกันนั้น เวลานี้ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกเคยเป็นเช่นนั้น และเวลานี้ลูกได้ลงมา พ่อเองนั้นได้บอกลูก สิ่งนี้และสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น บ้างก็พูดว่า พวกเราพยายามอย่างมาก แต่พวกเราไม่สามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึง พ่อหรือครูจะสามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้เล่า ครูจะสามารถทำอะไร ถ้าใครบางคนไม่ศึกษาเล่าเรียน หากครูนั้นจะให้พร ทุกคนนั้นก็จะสอบผ่าน มีความแตกต่างอย่างมากมาในการศึกษาเล่าเรียน นี่คือการศึกษาค้นคว้าอย่างแท้จริง ที่นี้โดยทั่วไปแล้วก็เป็นผู้ที่ยากจนและไม่มีความสุขที่มากลูก ผู้ที่มั่งคั่งไม่ได้มาที่นี่ เป็นไปเพราะผู้คนไม่มีความสุขที่พวกเขามาหาที่นี่ ผู้ที่มั่งคั่งก็คิดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขานะ ผู้ที่มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคของพวกเขาก็จะมีศรัทธาในทันที ศรัทธาและความสงสัยไม่ได้ใช้เวลา ในไม่ช้ามายาก็ทำให้ลูกลืม สิ่งนี้ใช้เวลา ไม่มีความจำเป็นที่จะอยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ จงมีเมตตากับตนเอง ลูกเฝ้าแต่ได้รับศรัทธา พ่อบอกลูกถึงบางสิ่งที่แสนจะง่ายดาย เพียงแต่คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกรู่ว่านี่คือดินแดนแห่งความตาย และนั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่ได้มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น นักเรียนในชั้นเรียนก็นั่งในต่างลำดับกันไป นี่ก็คือโรงเรียน ได้มีการถามครูว่าใครคือนักเรียนที่ชาญฉลาดอันดับหนึ่งในชั้นเรียนของท่าน ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีนั้นก็ควรจะอยู่ด้านขวา มือขวานั้นมีความสำคัญ ได้มีการทำกราบไหว้บูชาด้วยมือขวาด้วยเช่นกัน ลูก ๆ ควรจะเฝ้าแต่คิดถึงสิ่งที่จะคงอยู่ในยุคทอง หากลูกจดจำยุคทอง ลูกก็จะจดจำบาปที่แท้จริงด้วย บาปกำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายของยุคทอง ที่นั่นลูกจะไม่ว่าลูกจะได้รับอาณาจักรของลูกมาอย่างไร เหตุนี้เองบาปจึงพูดว่า: แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่มีความรู้นี้ พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งอย่างดีมาก ผู้ที่ได้เข้าใจสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วก็จะเข้าใจอีกครั้งอย่างแน่นอน กระนั้นก็ตามลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายาม พ่อมาเพื่อสอนลูก นี่คือการศึกษาค้นคว้าและต้องอาศัยความเข้าใจอย่างมากมาสำหรับสิ่งนี้ อัจชะถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตักกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 การศึกษาทางจิตที่สูงมากและยาก ดังนั้นในการที่จะสอบผ่านลูกต้องได้รับพรจากพ่อ เปลี่ยนแปลงแก้ไขบุคลิกภาพของลูก
- 2 อย่าได้ทำสิ่งใดที่ผิดกฎหมายในเวลานี้ จงกลายเป็นผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์และคงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก และทำตามการกำหนดที่ถูกต้องของพ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์

พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอบนพื้นฐานของศรัทธาที่มุ่งมั่นและอยู่อย่างมีความรักต่อพ่อบราห์มา ชัยชนะสำหรับผู้ที่มีศรัทธาที่มั่นคงไม่สามารถถูกขัดขวางเนื่องจากศรัทธาของพวกเรา ไม่ว่าธาตุทั้ง 5 หรือดวงวิญญาณจะต่อต้านลูกมากเพียงใดและพวกเขาก็จะต่อต้านลูก บนพื้นฐานของศรัทธาที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนของลูก ลูกจะสามารถหลอมสิ่งที่ต่อต้านลูกด้วยพลังของการยอมรับปรับตัว ไม่สามารถมีการขึ้นลงในศรัทธาของลูก เพียงลูก ๆ ผู้ที่มีชัยชนะผู้ที่อยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนมีความรักต่อพ่อ ลูก ๆ ที่น่ารักอยู่อย่างถูกหลอมในแขนของพ่อบราห์มา

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับบุญแห่งสมบัติทั้งหมด กลายเป็นผู้ที่มิประสพการณ์ในความรักของพระเจ้า

*** โอม ขานติ ***